

Karolína Světlá

Vzorně vychovaná dívka z lepších kruhů. Milující manželka, jež si zvolila pseudonym podle manželova rodiště. Feministka píšící o silných ženských hrdinkách. Česká George Sandová, o jejímž citovém vzplanutí si vyprávěla celá Praha.

Zakladatelka českého vesnického románu. Zvláště ve dvou románech dokázala vyhrotit dramatickou zápletku a propracovat psychologii postav tak, že se řadí k vrcholům soudobé evropské realistické prózy (Kříž u potoka, 1868; Vesnický román, 1869). Karolína Světlá patří na přední místo mezi příslušníky májové generace.

Zemřela 7. 9. 1899 v Praze.

Pavel Ondruch

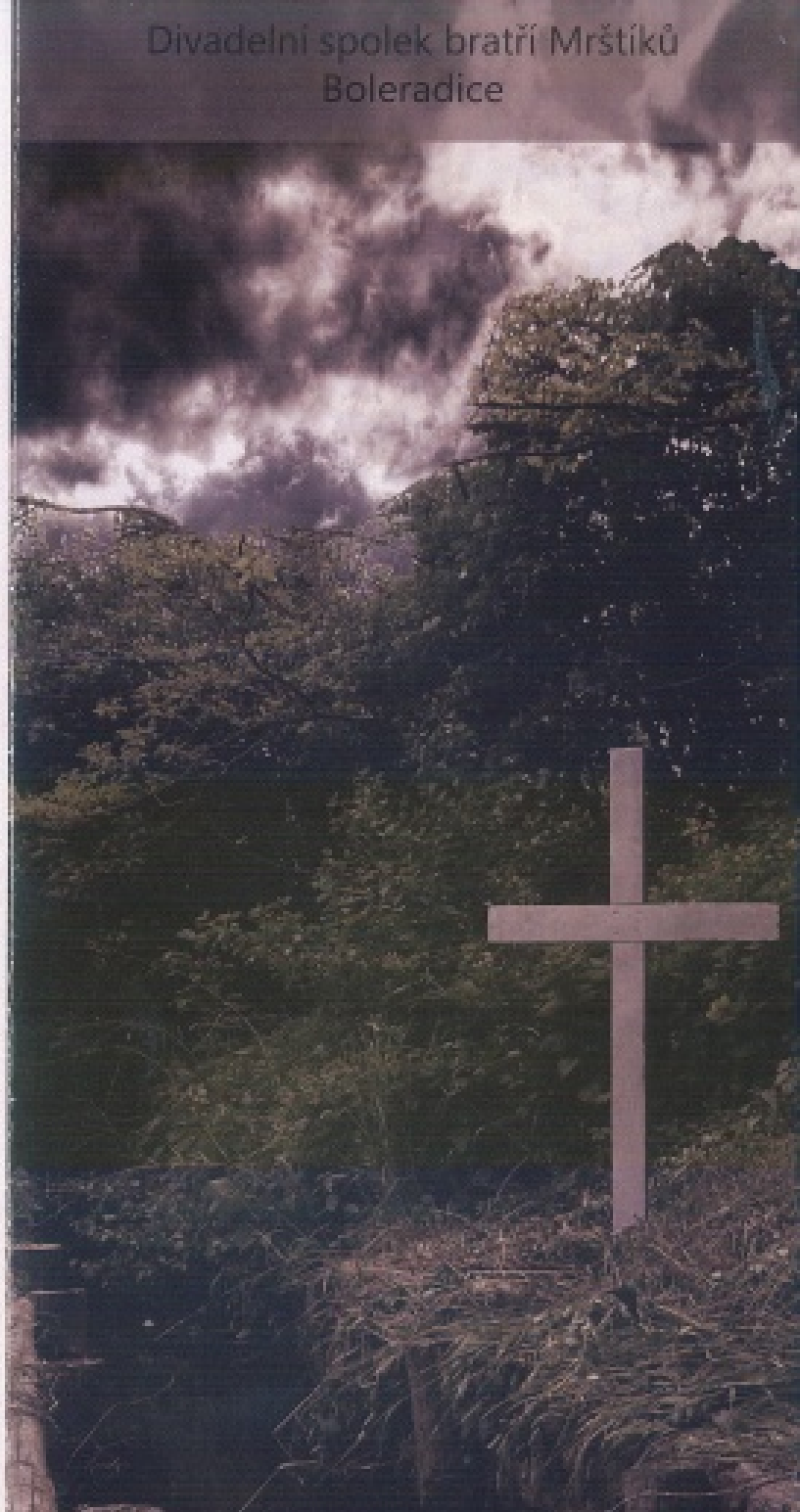
Pavel Ondruch pochází z Boskovic.

Na JAMU v Brně vystudoval herectví, na pražské DAMU režii a operní režii na HAMU. Pohostinsky režiruje v divadlech po celé republice - v Divadle Antonína Dvořáka v Příbrami, ve Východočeském divadle v Pardubicích, v Divadle Na Prádle v Praze (inscenace vlastní dramatisace románu Karolíny Světlé Kříž u potoka), v brněnské Polárce či v Městském divadle v Mostě.

Od sezóny 2012/2013 se stal kmenovým režisérem Těšínského divadla v Českém Těšíně. Další tvůrčí plány Pavla Ondrucha jsou pestré. Píše prózu, poezii a divadelní adaptace literárních děl. Zatím - jak sám říká - do šupliku. Z jeho dosavadní režijní práce je zřejmé, že má zájem pojmout co možná nejširší okruh dramatické literatury.

www.boleradice-divadlo.cz

Divadelní spolek bratři Mrštíků
Boleradice

KŘÍŽ U POTOKA
podle Karolíny Světlé napsal Pavel Ondruch

Režie

Iva Kahounová

Dramaturgická spolupráce

Alena Chalupová

Jevištní výtvarník

Jana Kahounová

Výroba scény

Miroslav Vašíček

Technická spolupráce, světla, zvuk

Michal Jirgala, Pavel Hrabec

Náповěda

Eva Charvátová, Slávka Chalupová

Osoby a obsazení:**Eva, mlynářova dcera**

Jana Kahounová

Mařička, děvečka u Potockých

Jana Glocová

Zuzana, mladičká vdova po mlynáři

Štěpánka Veselá

Štěpán Potocký

Juraj Háder

Ambrož Potocký, jeho bratr

Karel Svoboda

Johana Potocká, jejich matka

Ilona Pelikánová

Premiéra 14. ledna 2017 v Divadle Boleradice

V inscenaci je použita lidová píseň Tužba, kterou zaznamenal Leoš Janáček, melodie ze skladby Leoše Janáčka Po zarostlém chodníčku a část skladby Orchestrální verbuňky CM Primáš.

Kříž u potoka 1897 – 2017

Rok 2017 je pro bolearadické ochotníky rokem významného výročí. Uplynulo 120 let od uvedení první písemně doložené divadelní hry. Byla to dramtizace románu Karolíny Světlé Kříž u potoka. Zasloužil se o to Cyril Metoděj Hladký, který byl v roce 1895 za svoji horlivost, zásadovost, národnostní uvědomění a pokrokové postoje z trestu přeložen do Boleradic. Farář Filip Toufar brzy rozpoznal jeho schopnosti a přijal jej za svého pomocníka a důvěřoval mu, navzdory jeho minulosti a trestu. Zaštilil a požehnal všechny Hladkého činy (založení hasičského spolku, veřejné knihovny), velkoryse mu uvolnil místo sbormistra a také učitele nových zpěváků. Za tohoto blahodárného ovzduší na půdě Cyrilské jednoty Hladký v roce 1897 uskutečnil první divadelní představení Kříž u potoka. Hladký se stal jeho organizátorem, režisérem, tvůrcem kulis.

Divadelní spolek bratří Mrštíků slaví toto jubileum právě uvedením hry Kříž u potoka. Není to ale stejná dramtizace jako před 120 lety. Pavel Ondruch v té svoji navazuje na tradici českého venkovského dramatu a soustřeďuje se na osudy šestice postav. Napsal silný, aktuální příběh. Příběh o hledání správných životních cest.

Iva Kahounová

Proč Kříž u potoka právě dnes?

To, co jsem v dramtizaci vytáhl z románu a posílil, ony rozdily, jsou přímým dokladem toho, co je pro mne na románu aktuální a proč jsem si ho vybral k inscenování. Příběh Evy je pro mne příběhem bolestného dospívání; období, kdy člověk postupně zjišťuje, že mladistvé ideály jsou jen výplodem naivního dětského snilka. V tento okamžik prohlédnutí je člověk postaven před rozhodnutí, stojí-li za to, proč a za jakou cenu tyto ideály dodržet.

Zajímala mne rovněž hranice mezi snahou být vyjimečný a pýchou, mezi tím, co chci a co bych měl, mezi egoismem a obětavostí. Tyto otázky si kladu, a před více jak sto lety si je stejně tak kladla i Karolína Světlá. To byl pro mne dostatečný důvod, proč si je položit „společně“.

Pavel Ondruch